

Антоніи за да посрами и тѣхъ, запыта ги първо: Окадете ми, о вые учени мѣжи, какво стана по-напрѣдъ на свѣта, разсма-тъ, или писмена та? И кое отъ тѣхъ двѣтъ проникна изъ едно-то? разсма-тъ ли стана отъ писмена-та, или писмена-та из-лазохъ отъ разсма? — Разсма-тъ е из-намѣрилъ и прѣдалъ писмо-то, отговори хъ тѣ, а не писмо-то разсма. Тогава С. Антоніи имъ каза: за това ви дамъ, че кой-то има разсма и здравъ умъ, томъ е лесно да бѣде и ученъ съ писмена. Другий пътъ нѣкои си мѣжи, заслѣпени отъ вса-каквы свѣтовны сѣты, а истжшени въ мж-дрость-тъ на учение-то, захванахъ да го испытватъ съ хитры въпросы за вѣрж-тъ, и да сѣ присмиватъ на Христовыя кръстъ. С. Ант. слѣдъ късо мжлчение, като сѣ на-скърви за тѣхно-то заклжждение, начала да имъ говори, чрѣзъ тѣмача си онова, що е добро и честно: Да сѣ почита Христовыя кръстъ ли е по-право, или прѣлюкодѣаніѣ-та и дѣтоуѣйства-та на ваши-тѣ бого-ве и тѣхно-то кржвосмешение да сѣ слави? Въ Хр-вый кръстъ ли нахождаме прѣзрение